

TRẦN THỊ TUYẾT, *Vietnamese higher education and the issue of enhancing graduate employability*, Journal of Teaching and Learning for Graduate Employability, 2012.

Sự thay đổi nhanh chóng của thị trường lao động trong thời kỳ toàn cầu hóa đòi hỏi sự thay đổi trong việc giáo dục đào tạo tại các cơ sở giáo dục đại học trên toàn thế giới. Vấn đề nâng cao khả năng tìm việc và thích ứng công việc đang trở thành vấn đề được quan tâm, tranh cãi. Tuy nhiên, các nước phát triển phương Tây và các nước đang phát triển phương Đông dường như có những quan điểm khác nhau về cách nhìn nhận vấn đề này, về các biện pháp giải quyết vấn đề cũng như cách các trường đại học thay đổi chương trình và phương pháp giảng dạy để nâng cao khả năng thích ứng của sinh viên khi ra nhập thị trường lao động. Bài viết này minh chứng cho nhận định trên bằng cách so sánh vấn đề này ở Việt Nam và ở các nước phát triển phương Tây như Anh, Mỹ, Úc, New Zealand.

Kết quả cho thấy rằng trong khi không phải tất cả những người làm công tác nghiên cứu và giảng dạy ở các nước phát triển ủng hộ quan điểm coi việc nâng cao khả năng tìm việc và thích ứng nghề nghiệp cho sinh viên là một phần nhiệm vụ của các trường đại học, thì cách dạy theo xu thế thực tế và tương tác của họ, nhìn chung, lại giúp sinh viên phát triển tốt các kỹ năng mềm – những kỹ năng được cho là vô cùng quan trọng cho sinh viên trong quá trình tìm việc, và thành công trong công việc và cuộc sống tương lai. Ngược lại, ở Việt Nam, khi mà một trong những nhiệm vụ chính của hệ thống giáo dục đại học là đào tạo nguồn nhân lực cao cho đất nước, khi mà các giảng viên không phủ nhận nhiệm vụ đào tạo sinh viên cho thị trường lao động, thì các cách dạy học theo lối truyền thụ thụ động lý thuyết truyền thống và sự lỏng lẻo trong mối quan hệ giữa các trường đại học, các viện nghiên cứu và doanh nghiệp đều trở thành các yếu tố cản trở nỗ lực của các trường đại học trong việc thực thi nhiệm vụ của mình.

The rapid change in the graduate labour market in the globalizing era calls for responsiveness from the higher education systems all over the world. Enhancing graduate employability has become a topic of both concern and debate in higher education worldwide. However, the issue is somehow different in Western developed countries and in Eastern developing countries in terms of the way higher education teaching staff perceive the issues, the way universities approach the issues and also the way university practices have been designed to enhance graduate employability. This article aims to illustrate the differences by addressing the issue of enhancing graduate employability in Vietnam compared with that in the literature from developed countries such as the United States of America (USA), the United Kingdom (UK), Australia and New Zealand. It is suggested that while not all academics in Western higher education systems support the idea of accepting enhancing graduate employability as one of the university missions, their teaching practices, in general, support the development of graduate generic attributes, which are claimed to be essential and necessary for graduates to enter the labour market, to succeed at work and in life. By contrast, in the Vietnamese higher education system, where the main mission for universities is still limited to producing an educated labour force for industry, however, the traditional teaching and learning method and the lack of connections between university, research institutions and the internal industry all hinder the effort of the whole system in preparing students with the necessary skills and knowledge required by the contemporary labour market.